

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ฉันไม่ใช่แม่ใจยักษ์ เสียงสะท้อนของผู้หญิงในบ้านพักฉุกเฉิน” ผู้ศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพราะจะช่วยให้ได้ผลการศึกษาที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากปัญหาท้องเมื่อไม่พร้อม การทำแท้ง และการทิ้งเด็ก เป็นการกระทำที่สังคมกระแสหลัก สื่อมวลชน ถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมแล้วยังเป็นเรื่องผิดกฎหมาย จึงเป็นพฤติกรรมที่ปิดบังซ่อนเร้น ดังนั้นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ลุ่มลึกมากยิ่งขึ้นทั้งในด้านความรู้สึกนึกคิด การให้ความหมายหรือการตีความของตัวผู้หญิงที่ผ่านประสบการณ์ท้องเมื่อไม่พร้อม ที่เข้ามาขอความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน เพื่อให้ได้ข้อมูลและนำมาวิเคราะห์

วิธีการวิจัย

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาปรากฏการณ์ของการนำเสนอข่าวผู้หญิงที่ทิ้งลูก ทำแท้ง ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์จนกลายเป็นภาพตัวแทนของผู้หญิงเหล่านี้ว่าเป็น “แม่ใจยักษ์ แม่ใจร้าย สาวใจแตก วัยรุ่นใจแตก ฯลฯ” ผู้ศึกษาในฐานะเป็นผู้หญิงและเป็นนักสังคมเคราะห์ซึ่งมีโอกาสทำงานด้านผู้หญิงในบ้านพักฉุกเฉิน สماعคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ และได้สัมผัสดูแลผู้หญิงที่ท้องเมื่อไม่พร้อมโดยตรงจึงสนใจศึกษาโดยผ่านประสบการณ์ของตัวผู้หญิงเอง ผู้ศึกษาได้แบ่งวิธีการศึกษาเป็น 2 ลักษณะคือ

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ข่าวหนังสือพิมพ์ หนังสือ เอกสารวิชาการ บทความงานวิจัย ที่รายงานข่าวเกี่ยวกับเด็กทารกถูกทิ้ง พบศพเด็กทารก และข้อความเกี่ยวกับเรื่อง “แม่ใจยักษ์” เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ภาพของ “แม่ใจยักษ์” ในบริบทต่าง ๆ จากสถาบันกระแสหลัก

2. ศึกษาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งบุคคลสำคัญผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย (Key Informant) แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่มผู้หญิงที่ปรากฏเป็นข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ เพราะทิ้งลูก กลุ่มผู้หญิงที่กำลังตั้งท้องเนื่องจากท้องไม่พร้อม กลุ่มผู้หญิงที่คลอดลูกแล้วและยกลูกให้ และกลุ่มผู้หญิงกำลังเลี้ยงลูกอยู่ในบ้านพักฉุกเฉิน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาใช้ในการวิเคราะห์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้หญิงที่ผ่านประสบการณ์การทิ้งลูกและผู้หญิงที่ถูกนำเสนอผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ว่าเป็นแม่ใจยักษ์ โดยเลือกกลุ่มผู้หญิงจำนวน 4 กลุ่ม จำนวน 22 ราย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มผู้หญิงที่คลอดลูกแล้ว 6 ราย
2. กลุ่มผู้หญิงที่กำลังท้อง 8 ราย
3. กลุ่มผู้หญิงที่คลอดลูกแล้ว และยก/ฝากเลี้ยงลูก 6 ราย
4. กลุ่มผู้หญิงที่ลงข่าวหน้าหนังสือพิมพ์ เนื่องจากทิ้งลูก 2 ราย

แหล่งข้อมูลในการวิจัย

1. การศึกษาเอกสาร (Documentary Research) เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปภาพตัวแทน “แม่ใจยักษ์ แม่ใจร้าย สาวใจแตก วัยรุ่นใจแตก ฯลฯ” ซึ่งปรากฏในข่าวหนังสือพิมพ์ หนังสือ เอกสารวิชาการ บทความ งานวิจัย ที่เกี่ยวกับข่าวเด็กทารกกู้กึ่ง พบศพเด็กทารกแรกเกิด

2. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากบุคคลสำคัญที่ให้ข้อมูลในการวิจัย (Key Informant) จำนวน 22 ราย โดยแบ่งตัวแทนผู้หญิงออกเป็น 4 กลุ่ม จากแหล่งเก็บข้อมูลคือ สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ (บ้านพักฉุกเฉิน) ดอนเมือง ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้หญิงที่ท้องเมื่อไม่พร้อมเข้าพักอาศัยอยู่ชั่วคราวจนกว่าจะคลอด รวม 21 ราย และจากมูลนิธิเพื่อนหญิง ซึ่งเป็นองค์กรที่ช่วยเหลือผู้หญิงด้านกฎหมาย ได้รับการแนะนำจากคุณสุเพ็ญศรี พึ่งโคกสูง หัวหน้าฝ่ายศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรี ซึ่งได้รู้จักผู้หญิงที่ถูกลงข่าวหนังสือพิมพ์อีก 1 ราย

การศึกษานักบุคคลสำคัญผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย (Key Informant) กลุ่มนี้ ใช้การสัมภาษณ์โดยการตั้งคำถามแบบปลายเปิด ในประเด็นที่เกี่ยวกับเบื้องหลังที่เป็นเหตุท้องเมื่อไม่พร้อม บังคับนำไปสู่การตัดสินใจยก/ฝากและทิ้งลูกตนเอง มีความรู้สึกต่อคำว่า แม่ใจยักษ์ แม่ใจร้าย สาวใจแตก วัยรุ่นใจแตก หรือคำอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อผู้หญิง และปฏิกิริยาโต้ตอบของผู้หญิงเหล่านั้น

เหตุผลในการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยเหตุผลของการศึกษาเสียงต่อรองความหมาย การให้ความหมายและการมีปฏิกิริยาโต้ตอบ (Reaction) ของผู้หญิงที่มีต่อภาพตัวแทน “แม่ใจยักษ์ แม่ใจร้าย สาวใจแตก วัยรุ่นใจแตก” ที่ถูกสื่อนำเสนอตามหน้าหนังสือพิมพ์ ดังนั้นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นบุคคลสำคัญของการให้ข้อมูลในการวิจัย (key informant) ทั้ง 4 กลุ่มนี้ จึงต้องเป็นผู้หญิงที่มีประสบการณ์ตรงในเรื่องนั้น ๆ คือ เป็นผู้หญิงที่เคยทิ้งลูก และถูกนำเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์ และ ผู้หญิงที่ประสบปัญหาท้องเมื่อไม่พร้อมเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ เช่นถูกข่มขืน ถูกทอดทิ้ง สามีไม่รับผิดชอบ และมาขอรับความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน ของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ และมูลนิธิเพื่อนหญิง

วิธีการเก็บข้อมูล

สาเหตุที่ผู้ศึกษาเลือกศึกษาเรื่อง “ฉันไม่ใช่แม่ใจยักษ์ เสียงสะท้อนของผู้หญิงในบ้านพักฉุกเฉิน” จากประสบการณ์ 22 ปีของผู้ศึกษา ในการทำงานหน้าที่นักสังคมสงเคราะห์ของบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ ได้รับรู้เรื่องราวชีวิตของผู้หญิงที่ท้องเมื่อไม่พร้อมที่แสนลำเค็ญต่อสู่ปัญหาเพียงลำพังหลายต่อหลายชีวิต เจ็บด้วยน้ำตาอันเจ็บปวด ที่เดินเข้ามาขอรับบริการพักพิงในบ้านพักฉุกเฉิน หรือองค์กรผู้หญิงอื่น ๆ ส่งมา แต่ปัญหาดังท้องเมื่อไม่พร้อมเป็นปัญหาที่บ้านพักฉุกเฉินมีโอกาสได้ให้ความช่วยเหลือมากที่สุด เนื่องจากสังคมไทยมองว่าการทำแท้งเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม บ้านพักฉุกเฉินเป็นทางเลือกหนึ่งให้ความช่วยเหลือที่พักพิ้นเพื่อรอคลอดหลังคลอด แต่ระหว่างรอคลอดผู้ศึกษาในฐานะนักสังคมสงเคราะห์และกำลังศึกษาสาขาสตรีศึกษา พบว่าผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อมเหล่านี้หลายคนเคยมีความคิดทำแท้งเด็กทารก หรือบางคนทิ้งลูกไปแล้ว แม้เวลาจะผ่านไปแต่ความรู้สึกนี้ยังคงฝังลึกเข้าไปในจิตใจได้สำนึกของผู้หญิงเหล่านี้อย่างไม่มีวันลืม ผู้หญิงทุกคนมักจะตำหนิตนเองว่า ฉันเป็นคนผิด ฉันเป็นคนไม่ดี ฉันเป็นสาวใจแตก ผู้ศึกษาสนใจหัวข้อนี้เนื่องจากที่ผ่านมา ชาวในหน้าหนังสือพิมพ์มีปรากฏการณ์ชาวทั้งเด็กทารก/ฆ่าเด็กทารก หรือชาวหลายคลินิกเถื่อนพบเด็กวัยรุ่นและผู้หญิงทำแท้ง บ่อยครั้งที่สื่อมวลชนมักพาดหัวชื่อนำเสนอหน้าหนึ่งว่า “แม่ใจยักษ์” เมื่อเกิดปรากฏการณ์แบบนี้ ในที่สุดผู้ศึกษาได้ตั้งคำถามอยู่ในใจตลอด ทำไมผู้หญิงจะต้องถูกสื่อและสังคมตีตราประณามผู้หญิงที่กระทำแบบนี้เป็น แม่ใจยักษ์ใจมาร เพียงผู้เดียว อะไรคือปัจจัยจากเหง้าของปัญหาท้องเมื่อไม่พร้อม การทำแท้งและการทิ้งเด็กทารก

ผู้ศึกษาใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพราะเป็นวิธีการสัมภาษณ์ระดับลึกที่เน้นการเก็บข้อมูลในลักษณะที่ผู้ศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของผู้หนึ่งที่ให้ข้อมูล ซึ่งขั้นตอนการสัมภาษณ์จะเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี เป็นกัลยาณมิตรซึ่งกันและกัน มีความเห็นอกเห็นใจเข้าใจปัญหาผู้หนึ่งที่ให้ข้อมูลปัญหาอันโหดร้ายอีกทั้งต้องต่อสู้ปัญหาที่เกิดขึ้นเพียงลำพังคนเดียว ซึ่งขณะที่ผู้หนึ่งที่ให้ข้อมูลได้เล่าชีวิตของตนเองอย่างกล้าหาญนั้น ผู้ศึกษาได้รับฟังอย่างตั้งใจและเคารพความคิดเห็นของผู้หนึ่ง อีกทั้งได้ชมเชยความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว ซึ่งบางครั้งอาจทำให้ผู้หนึ่งที่ให้ข้อมูลเกิดความสะเทือนใจ ร้องไห้ขณะให้การสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาได้ให้การสนับสนุนทางด้านจิตใจให้กำลังใจ อีกทั้งเสริมสร้างพลังแก่ผู้หนึ่งให้สัมภาษณ์ทุกราย พร้อมทั้งให้ทางเลือกแก่ผู้หนึ่งเหล่านี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง “ฉันไม่ใช่แม่ใจยักษ์ เสียงสะท้อนของผู้หนึ่งในบ้านพักฉุกเฉิน” ผู้ศึกษามีวิธีการดำเนินการวิจัย โดยแบ่งเป็น 2 วิธี คือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) เพื่อประมวลวิเคราะห์ เนื้อหา ภาพตัวแทน “แม่ใจยักษ์” ในประเด็น แม่ฆ่าลูก แม่ทิ้งเด็กทารก ที่สื่อนำเสนอ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่ประกอบด้วยภาษาที่นำเสนอ คำว่า “แม่ใจยักษ์” และวิเคราะห์ให้เชื่อมโยงเข้ากับแนวคิดภาพตัวแทนของผู้หนึ่ง โดยมีมุมมองจากผู้หนึ่งเป็นศูนย์กลาง แนวการวิเคราะห์แบบสตรีนิยม เป็นแนวคิดที่ศึกษาปัญหาความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างหญิงชาย โดยการสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับภาพตัวแทนของ “แม่ใจยักษ์” จากสถาบันกระแสหลัก ด้วยเหตุผลที่ว่าเอกสารต่าง ๆ ในงานวิจัยนี้ ส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องราวที่บันทึกภายใต้กรอบแนวคิดของผู้ชาย ซึ่งถือว่าเป็นระบบคิดแบบชายเป็นใหญ่หรือปิตาธิปไตย

2. การเก็บข้อมูลจากบุคคลสำคัญที่ให้ข้อมูลในการวิจัย (Key Informant) โดยการสัมภาษณ์ในระดับลึก (In-depth Interview) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้หนึ่งที่มามีประสบการณ์จริง เพื่อขอความคิดเห็น และเสียงของผู้หนึ่งจากการถูกสื่อสร้างภาพตัวแทนว่าเป็น แม่ใจยักษ์ ด้วยการตั้งคำถามแบบไม่มีโครงสร้างหรือแบบปลายเปิด เป็นคำถามที่ไม่ได้กำหนดไว้อย่างตายตัวให้เป็นไปตามสถานการณ์ โดยกำหนดมาจากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการจดบันทึกและบันทึกเทปประกอบการสัมภาษณ์ โดยจะขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์ก่อน เพื่อมิให้เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและผิดต่อจรรยาบรรณของนักวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ฉันไม่ใช่แม่ใจยักษ์ เสียงสะท้อนของผู้หญิงในบ้านพักฉุกเฉิน” ประกอบด้วยขั้นตอนในการศึกษา ดังนี้

1. ผู้ศึกษา เริ่มศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) จากข่าว หนังสือพิมพ์ ที่ลงภาพข่าวเกี่ยวกับเด็กทารกถูกทอดทิ้ง พบศพทารกแรกเกิด รวมทั้ง ในหนังสือ เอกสารวิชาการ บทความ ในประเด็นหรือหัวข้อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง แม่ใจยักษ์ เพื่อเก็บรวบรวม ข้อมูลอย่างเข้าใจและตรงประเด็นที่จะศึกษา

2. การศึกษาจากบุคคลสำคัญผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย (Key Informant) คือ ผู้หญิงที่เคยทิ้งลูกและเป็นข่าวที่ถูกนำเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์ รวมทั้ง ผู้หญิงที่ประสบปัญหาท้องเมื่อไม่พร้อม ซึ่งอาจเกิดจากสามีหรือแฟนชาย ไม่รับผิดชอบ หรือผู้หญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งเข้ามารับความช่วยเหลือที่บ้านพักฉุกเฉิน ของสมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีเพื่อพักอาศัยอยู่ชั่วคราวระหว่วรอคลอดและตัดสินใจยกทารกให้องค์กรต่อไป

3. การจัดทำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แนวคำถามประกอบการ สัมภาษณ์ แบบไม่เป็นทางการและสัมภาษณ์แบบเจาะลึก มีความยืดหยุ่นสูง เพื่อช่วยให้ผู้ศึกษา สามารถซักถามและหารายละเอียดของประเด็นปัญหาที่ต้องการศึกษาได้อย่างลุ่มลึกมากขึ้นกับ กลุ่มเป้าหมายที่ผู้ศึกษาได้เลือกไว้ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเข้าใจและให้ครอบคลุมตรงประเด็น ที่ศึกษา แนวทางคำถามในการสัมภาษณ์อย่างกว้าง ๆ มีดังนี้ต่อไป

1. ในฐานะคุณประสบปัญหาท้องเมื่อไม่พร้อม คุณมีความคิดเห็นหรือมีทัศนคติอย่างไร ต่อข่าวหนังสือพิมพ์ที่พาดหัวข่าวว่า

“วัยรุ่นใจแตกทำแท้งรื้อลูก”

“แม่ใจยักษ์ลงมือโหดปลิดชีพทารกแรกเกิด ตัวจริง สงสัยสาวใจแตกท้องป่องโดยไม่ตั้งใจ”

“สงสัยสาววัยรุ่นใจแตกตั้งท้องไม่มีพ่อ คลอดมารหัวขนออกมาจนปัญญาเลี้ยงดู ติดตามแม่ใจยักษ์”

“วัยรุ่นใจแตก ทูบหัวทารกเผาทิ้งขยะ”

“วัยรุ่นรักสนุกจนตั้งท้อง รื้อลูกเผาหนีปัญหา”

และมีอารมณ์ ความรู้สึกอย่างไร ต้องการตอบโต้ข่าวนี้อย่างไร หรือว่าเรามีเหตุผล ใดๆที่จะชี้แจงให้สื่อและสังคมเข้าใจปัญหาผู้หญิงที่ประสบปัญหาแบบนี้ โดยเอาหนังสือพิมพ์ที่ พาดหัวข่าวประเด็นทิ้งเด็กทารกให้ผู้หญิงได้อ่าน

2. ผู้หญิงให้ความหมายหรือต่อรองความหมายใหม่ต่อวาทกรรมข่าวทั้งลูกอย่างไร
 - 2.1 ผู้หญิงที่ประสบปัญหาท้อง แท้ง ทิ้ง มีวิธีคิดคำใหม่ ความหมายใหม่ อย่างไร เมื่อมีเหตุการณ์ทั้งเด็กทารก หรือทำแท้ง เพื่อให้สื่อและสังคมได้ตระหนักถึงภาษาใหม่และความรู้สึก/ ฟังเสียงของผู้หญิงอย่างเราบ้าง
 - 2.2 ผู้หญิงต้องการให้สื่อให้ความหมายใหม่ เพราะอะไร
3. ผู้หญิงมีข้อเสนอต่อสื่อสังคมในการนำเสนอวาทกรรมข่าวทั้งลูกอย่างไร
 - 3.1 ผู้หญิงที่ประสบปัญหาท้อง แท้ง ทิ้ง ต้องการมีข้อเสนอต่อการนำเสนอข่าว เหตุการณ์ท้อง แท้ง ทิ้งอย่างไร
4. เครื่องมือที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล ในการสัมภาษณ์ผู้ศึกษาได้ขออนุญาตผู้หญิงให้สัมภาษณ์ใช้เครื่องบันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์ พร้อมทั้งจดบันทึกประเด็นสำคัญ ๆ ไว้ด้วย ภายหลังการสัมภาษณ์ผู้ศึกษาได้ทำการถอดถ้อยคำสัมภาษณ์ จากแถบบันทึกเสียงแบบคำต่อคำจน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประสบการณ์ชีวิตของผู้หญิงที่ได้จดบันทึกไว้ จากนั้นจะนำข้อมูลเหล่านี้มานำเสนอและวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดทฤษฎีที่กำหนดไว้ในงานวิจัย คือแนวคิดทฤษฎีสตรีนิยม และแนวคิดภาพตัวแทน เพื่อให้เชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ในงานวิจัย โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังนี้ คือ

1. รวบรวมข้อมูลทางเอกสารเพียงพอแล้ว ทำการประมวลสังเคราะห์/วิเคราะห์ภาพตัวแทน “แม่ใจยักษ์” เพื่อหาข้อสรุปและแนวทางการเก็บข้อมูลในครั้งต่อไป
2. รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้หญิงที่ผ่านประสบการณ์การทิ้งลูก และผู้หญิงที่ท้องเมื่อไม่พร้อมแล้วตัดสินใจยก/ฝากลูกให้กับองค์กรที่ผู้หญิงเข้าไปขอความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ และมูลนิธิเพื่อนหญิง เพื่อค้นหาความรู้สึกของผู้หญิงต่อภาพตัวแทนที่ถูกสื่อ นำมาเสนอรายงานข่าว โดยใช้แนวคิดทฤษฎีสตรีนิยม และแนวคิดภาพตัวแทน โดยมุ่งที่รับฟังเสียงสะท้อนที่มาจากผู้หญิงโดยตรง

การนำเสนอผลการวิจัย

วิธีการนำเสนอผลการศึกษาเรื่อง “ฉันไม่ใช่แม่ใจยักษ์ เสียงสะท้อนของผู้หญิงในบ้านพักฉุกเฉิน” แบ่งรายละเอียดการนำเสนอออกเป็น

บทที่ 4 เป็นการนำเสนอการมีปฏิกริยาโต้ตอบ (Reaction) ของผู้หญิงที่มีต่อภาพตัวแทน “แม่ใจยักษ์ แม่ใจร้าย สาวใจแตก วัยรุ่นใจแตก” ที่ถูกสื่อนำเสนอตามหน้าหนังสือพิมพ์แก่ผู้หญิงที่ผ่านประสบการณ์การทิ้งลูก และผู้หญิงที่ท้องเมื่อไม่พร้อมแล้วตัดสินใจ/ฝากลูกให้กับองค์กรที่ผู้หญิงเข้าไปขอความช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรีฯ และมูลนิธิเพื่อนหญิง ทั้ง 4 กลุ่ม โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก นำมาบรรยายโดยใช้กรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการศึกษาครั้งนี้

บทที่ 5 เป็นการนำเสนอข้อเสนอแนะในการนำเสนอวาทกรรมข่าวทิ้งลูกของผู้หญิงโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก นำมาบรรยายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในการศึกษาครั้งนี้

บทที่ 6 จะเป็นข้อสรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยเชื่อมโยงผลสรุปที่ได้จากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4 และบทที่ 5 แล้วนำมาสรุปผลการศึกษาเพื่อตอบโจทย์ปัญหานำวิจัย ด้วยกรอบแนวคิดทฤษฎีที่กำหนดไว้ทั้ง 2 แนวคิด

ตารางที่ 3.1

แสดงรายละเอียดของผู้หญิงให้สัมภาษณ์ทั้ง 4 กลุ่ม จำนวน 22 ราย

<u>กลุ่มผู้หญิงที่คลอดลูกแล้ว 6 ราย</u>	อายุ/ปี	การศึกษา	อาชีพ	จังหวัด	สาเหตุ/ ผู้กระทำ	ท้อง
1. กล้วยไม้	30	ปวส.		กรุงเทพฯ	ถูกแฟน เพื่อนข่มขืน	ท้องที่ 2 ผ่าแฝด
2. บานชื่น	30	ป.4	แม่บ้าน	กรุงเทพฯ	สามี	ท้องที่ 2
3. ดอกอัญชัน	23	ม.3	พนักงาน โรงงาน	กาฬสินธุ์	แฟน	ท้องที่ 3
4. บัว	31	ป.4	แม่บ้าน		สามี	ท้องแรก
5. ดอกแก้ว	17	ม.3	นักเรียน	นครปฐม	แฟน	ท้องแรก
6. พิกุล	35	ป.4	รปภ.	เลย	สามี	ท้องที่ 2

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

<u>กลุ่มผู้หญิงที่ท้องอยู่ 8 ราย</u>	อายุ/ปี	การศึกษา	อาชีพ	จังหวัด	สาเหตุ/ ผู้กระทำ	ท้อง
1. ชมพูนุช	19	ม.6	แม่บ้าน	เชียงราย	สามี	ท้องที่ 1
2. ชบา	22	ม.6	พนักงาน	นครสวรรค์	สามี	ท้องที่ 1
3. ช่อนกลิ่น	26	ม.6	ผช.พยาบาล	กาฬสินธุ์	สามี	ท้องที่ 2
4. เม็ดบัว	22	ม.6	พ.ร้าน อาหาร	เพชรบูรณ์	สามี	ท้องที่ 2
5. ดอกเข็ม	23	ม.6	พนักงาน เสิร์ฟ	เชียงราย	แฟน	ท้องแรก
6. กุหลาบ	21	ม.6	พนักงาน เสิร์ฟ	กรุงเทพฯ	สามี	ท้องแรก
7. ดาวเรือง	22	ม.3	พนักงาน โรงงาน	ขอนแก่น	แฟน	ท้องแรก
8. มะลิ	25	ม.3	พนักงาน เสิร์ฟ	อ่างทอง	สามี	ท้องที่ 2
<u>กลุ่มผู้หญิงที่ยก/ฝากลูก 6 ราย</u>						
1. ลีลาวดี	22	ปริญญาตรี	นักศึกษา	สิงห์บุรี	ถูกข่มขืน	ท้องแรก
2. เทียนหยด	24	ปริญญาตรี	นักศึกษา	ลำปาง	แฟน	ท้องที่ 2
3. ก้านพลู	33	ปริญญาตรี	รับจ้าง	เชียงราย	สามี	ท้องที่ 2
4. เพ็ญฟ้า	25	ม.6	โอเปอเรเตอร์	สมุทร ปราการ	สามี	ท้องแรก
5. ยี่สุน	24	ม.3	พนักงาน เสิร์ฟ		เพื่อน	ท้องที่ 2
6. ยี่โถ	22	ปวช.	-	นนทบุรี	แฟน	ท้องที่ 3

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

<u>กลุ่มผู้หญิงที่ถูกลูก</u> <u>ถูกลองข่าว 2 ราย</u>	อายุ/ปี	การศึกษา	อาชีพ	จังหวัด	สาเหตุ/ ผู้กระทำ	ท้อง
1. ดอกรัก	28	ม.3	-	สิงห์บุรี	สามี	ท้องที่ 3
2. ก้านบัว	33	ป.6	รับจ้าง แม่บ้าน	ราชบุรี	สามี	ท้องที่ 4